

یادداشت

پایان زمین‌خواری در جنوب کرمان

اکرم توفیقی

● زمین‌خواری یکی از مسائل جدی است که مدت‌هاست در کشور نمود پیدا کرده است. با توجه به ارزش زمین، بسیاری از افراد سودجو مایل‌اند بخشی از عرصه‌های طبیعی را تصرف کرده و به نام خود به ثبت برسانند. به همین دلیل دست‌درازی به منابع ملی که جزء انفال است، روزبه‌روز در حال افزایش است. در کنار ولع متخلفان برای دست‌درازی به حقوق همگانی، تعرض به عرصه‌های طبیعی و ساخت ویلاهای گران‌قیمت، مدتی است در صدر توجه افکار عمومی قرار گرفته است. مردم می‌خواهند بدانند چگونه افرادی هستند که به راحتی به حقوق تمام ایرانیان تجاوز می‌کنند و کسی جلودار آنها نیست. مبارزه با این زمین‌خواران، هزینه‌های زیادی برای کشور دارد. از یک سو چندین دستگاه از جمله قوه قضائیه باید زمان زیادی برای بررسی پرونده‌های تخلفات صرف کند و از سوی دیگر در زمان اجرای حکم، واکنش‌هایی از محکومان و متصرفان سر می‌زند که گاهی به جریحه‌دارشدن افکار عمومی منجر می‌شود. بهترین راه برای جلوگیری از تبعات ناشی از زمین‌خواری، مقابله با این پدیده قبل از وقوع جرم است.

زمین‌خواری در ایران به دو دلیل رخ می‌دهد؛ وجود نهادهای موازی برای صدور مجوز فعالیت و ساخت‌وساز از یک سو و نبود نقشه‌های دقیق برای جلوگیری از این تصرفات از سوی دیگر، راه را برای متخلفان و سودجویان هموار می‌کند. البته سازمان جنگل‌ها، مراتع و آبخیزداری کشور برای مقابله با این پدیده و کاهش قوانین و نهادهای موازی صادرکننده مجوز، گام‌های اساسی برداشته است اما راهکار قطعی خاصی‌یافتن از پدیده زمین‌خواری، تهیه نقشه کاداستر است. داشتن اطلاعات و نقشه‌های کافی دست متخلفان را می‌بندد و راه را برای اعمال دقیق قانون باز خواهد کرد. تهیه و اجرای نقشه کاداستر (حدنگاری) عرصه‌های منابع طبیعی یکی از اصول مهم حفاظت از اراضی و تثبیت مالکیت است. بنابراین سازمان جنگل‌ها، مراتع و آبخیزداری نیز مانند سایر نهادهای دولتی شامل سازمان امور اراضی کشور یا وزارت مسکن و شهرسازی در حال تهیه نقشه کاداستر برای عرصه‌های تحت مدیریت خود در کل کشور است. در شرایط کنونی نقشه کاداستر بخشی از اراضی ملی تهیه و اسناد آن نیز دریافت شده است. نقشه کاداستر می‌تواند موقعیت اراضی دولت، اشخاص و املاک را مشخص کند. کاداستر در واقع نقشه‌هایی بر اساس موقعیت جغرافیایی جهانی و دقیق است و از بروز اختلافات در تعیین مرز کاربری‌ها تا حد زیادی جلوگیری می‌کند همچنین امکان سودجویی و سوءاستفاده از اسنادی که ابهام دارند را برای کسانی که به دنبال تخلف هستند، به حداقل می‌رساند؛ به این مفهوم که امکان تجاوز به عرصه‌های طبیعی را که مالکیت آنها با تهیه نقشه برای دولت تثبیت شده، به دلیل امکان حد و حدود این اراضی به صورت دقیق مشخص شده است، از بین خواهد برد. با تولید نقشه‌های کاداستر، چنانچه فردی درخواست سند در محدوده اراضی ملی به دستگاه‌های ذی‌ربط ارائه دهد، سیستم یکپارچه‌ای که برای این منظور طراحی شده از صدور سند برای آن فرد خودداری می‌کند. به این‌ ترتیب علاوه بر کاهش احتمال زمین‌خواری، با تهیه کاداستر، طرح دعاوی در مراجع قضائی که ناشی از سوءاستفاده یا سوءتقاهات ایجادشده بین ذینفعان (یعنی دولت و مردم) است، به حداقل خواهد رسید.

در حال حاضر سازمان جنگل‌ها به عنوان نماینده حاکمیت برای حفاظت از عرصه‌های طبیعی توانسته است برای ۱۳۶ میلیون هکتار از اراضی ملی کشور سند به نام دولت دریافت کند. اقدامات مربوط به جانمایی در بیش از ۱۲۰ میلیون هکتار از اراضی نیز صورت گرفته و ۲۳ میلیون هکتار از اراضی هدف نیز در سامانه ثبت تثبیت شده است. بر اساس برنامه‌ریزی انجام‌شده قرار است تا پایان برنامه ششم برای ۱۱۰ میلیون هکتار از اراضی ملی نقشه کاداستر تهیه شود. سازمان جنگل‌ها، مراتع و آبخیزداری وظیفه دارد که نقشه حدنگاری را تهیه کند و آن را در اختیار سازمان ثبت اسناد و املاک قرار دهد. سازمان اسناد و املاک نیز پس از آن باید سند را به نام منابع طبیعی صادر و در سامانه تثبیت کند. ادارات کل منابع طبیعی در استان‌های مختلف کشور به سرعت در حال تکمیل نقشه‌های کاداستر اراضی ملی خود هستند. اداره کل منابع طبیعی جنوب کرمان یکی از استان‌های پیشگامی است که توانسته است برای تمام عرصه‌های ملی تحت مدیریت خود نقشه کاداستر تهیه کند. مسئولان این استان در آستانه هفته منابع طبیعی با حضور رئیس سازمان جنگل‌ها، مراتع و آبخیزداری کشور جشن پایان کاداستر را برگزار کردند. به این ترتیب با تکمیل نقشه کاداستر در جنوب کرمان، بیش از سه‌میلیون و ۶۰۰ هزار هکتار از اراضی ملی و دولتی تثبیت مالکیت شد و شاهد پایان یافتن بحث زمین‌خواری در این منطقه خواهیم بود.

●**مدیرکل دفتر ممیزی و حدنگاری اراضی سازمان جنگل‌ها، مراتع و آبخیزداری کشور**

چگونه می‌توانیم از فرصت‌ها و چالش‌های صنعت برق در پیوستن به موافقت‌نامه پاریس بهره ببریم ؟

پیشنهاد دریافت ۱۷/۵ میلیارد دلار کمک مالی

محمدعلی فرحانکیان مدیرکل دفتر راهبری و نظارت بر تولید برق وزارت نیرو

موافقت‌نامه پاریس تاکنون هیچ اثر منفی یا محدودکننده‌ای بر هیچ‌کدام از بخش‌های صنعت برق نداشته است. صنعت برق با مشارکت مؤثر و دقیق در تدوین برنامه مشارکت ملی (NDC) تمهیدات لازم برای استفاده از مزایای پیوستن به موافقت‌نامه مذکور و مصون‌ماندن از تأثیرات منفی احتمالی الحاق به آن را به‌کار خواهد گرفت. کنوانسیون‌های بین‌المللی هرمان واجد فرصت یا تهدید هستند و تمامی تعهدات توافق‌نامه پاریس به صورت مشروط است. هدف‌گذاری توافق‌نامه پاریس این است که بتواند سقف افزایش دمای کره زمین را در حد ۱٫۵ درجه سانتی‌گراد حفظ کند و در نتیجه مخاطرات زیست‌محیطی برای نسل‌های آینده بشرو و همین‌طور موجودات زنده را به حداقل برساند.

در چند ماه گذشته نظرات متفاوتی اعم از مثبت و منفی درباره این موافقت‌نامه ابراز شده است. با وجود اینکه همه اظهارنظرها را سر خیرخواهی اظهار شده‌اند، ولی به نظر می‌رسد چندین موضوع مهم در مواضع اتخاذشده مغفول مانده‌اند:

نکته نخست اینکه بر اساس مفاد موافقت‌نامه پاریس کشورهای عضو باید برنامه مشارکت ملی (NDC) را خود تدوین و منتشر کرده و هر پنج سال یک بار نیز می‌توانند آن را به‌روزرسانی کنند. برنامه مذکور باید پس از امضای مقامات کشور، در دبیرخانه کنوانسیون (در محل سازمان ملل) ودیعه‌گذاری شود. این برنامه مبنای تعهدات کشور قرار خواهد گرفت. ذکر این نکته کاملاً ضروری است که آنچه در حال حاضر در ایران، به عنوان برنامه مشارکت ملی شناخته می‌شود، یک متن مقدماتی است که هنوز نهایی نشده است و هم‌اکنون سازمان محیط زیست با مشارکت تمام ذی‌نفعان از جمله وزارت نیرو در حال نهایی‌کردن متن برنامه مذکور هستند به‌گونه‌ای که هیچ‌گونه محدودیت جدی برای رشد بخش‌های مختلف اقتصاد ایران به‌وجود نیاید، تا پس از تأیید مراجع ذی‌ربط، آن برنامه به صورت رسمی (پس از طی مراحل قانونی پیوستن ایران) به دبیرخانه کنفرانس تغییرات اقلیمی ارائه شود.

در تدوین متن برنامه به این نکته توجه می‌شود که اولاً تعهدات تا حد امکان به‌صورت کیفی (و نه کمی) و ثانیاً به‌صورت مشروط (با چند شرط اساسی) ارائه شود. ازجمله شرط‌ها اینکه این تعهدات مشروط به دریافت کمک‌های مالی و همچنین مشروط به دریافت کمک‌های فنی و تکنولوژی است. مهم‌تر آنکه تعهدات ایران مشروط به این است که فضای بین‌المللی و تحریم‌ها مانع از انجام وظایف کشورمان نشود. بنابراین در سلسله جلسات بررسی و تنظیم برنامه مشارکت ملی (که متولی نهایی آن سازمان حفاظت محیط زیست است) نمایندگان وزارت نیرو ضمن همکاری مثبت با متولیان کار در سازمان محیط زیست، دقت لازم را به‌عمل می‌آورند که ضمن پرهیز از اعمال هرگونه محدودیتی برای صنعت برق، از مزایای متصور برای پیوستن به موافقت‌نامه مذکور (ازجمله امکان دسترسی به فناوری‌های نوین ساخت توربین‌های گازی با راندمان بالاتر و آلایندگی کمتر) در راستای توسعه و ارتقای صنعت برق بتوان استفاده کرد.براساس این توضیحات پس از پذیرش و ثبت برنامه مشارکت ملی ایران، همگان می‌دانند که تعهدات ما مشروط است و اگر قرار باشد در آینده بررسی یا مواخذه‌ای صورت گیرد، بر اساس برنامه مشارکت ملی تدوین و ارسال شده توسط سازمان محیط زیست کشورمان که به‌صورت کاملاً مشروط و در حد امکان کیفی) در حال نهایی‌شدن است، ارزیابی‌ها صورت خواهد گرفت. در حقیقت تعهدات حداقلی که در برنامه ارائه می‌شود مشروط به این است که در انتقال تکنولوژی محدودیتی نداشته باشیم و تحریم‌ها مانع از دسترسی ما به این تکنولوژی‌ها نشود. ضمن اینکه در

●**شرق: «نظر شما: برنامه برنده باش»؛ این متن پیامکی بود که در چند روز گذشته به بسیاری از مشترکان تلفن همراه ارسال شد و تعداد زیادی از شهروندان را سردرگم و نگران کرد. ماجرای که از جشنواره مردمی صداوسیما برای انتخاب برنامه‌های برگزیده آغاز شد؛ اما به پرونده ای عجیب‌وغریب تبدیل شده است. این اتفاق عجیب چگونه ممکن شد ؟**

چهار اتفاقی افتاده ؟

روز شنبه تعداد زیادی از شهروندان به پیامکی روبه‌رو شدند که نشان می‌داد در رأی‌گیری انتخاب بهترین برنامه سیماب، به برنامه «برنده باش» رأی داده‌اند؛ تشخیص اینکه چگونه یک شرکت متخلف موفق شده است از طرف بیش از سه میلیون مشترک تلفن همراه در نظرسنجی صداوسیما شرکت و به یک کاندیدای خاصی رأی بدهد، آسان نیست. تا اینجا کار همه آنچه درباره این اتفاق می‌دانیم محدود به تعداد آرای غیرواقعی و وساعت ارسال آن‌هاست و این مسئله، فضای گمانه‌زنی از سوی کارشناسان فناوری اطلاعات را فراهم کرده است. حسین رفیعی، کارشناس فناوری اطلاعات، در این‌باره به «شرق» می‌گوید: روش‌های گوناگونی برای انجام چنین تقلبی وجود دارد؛ روش اول استفاده از بدافزارهایی است که به صورت ناخواسته روی تلفن همراه نصب می‌شوند و امکان ارسال کدهای دستوری یا پیامک را برای سازه‌نده بدافزار فراهم می‌کنند. در این روش، سازه‌نده بدافزار یک اپلیکیشن مخفی ایجاد می‌کند که می‌تواند از طرق گوناگون مانند کلیک‌کردن روی یک لینک ناشناس، بازکردن ایمیلی آلوده یا نصب برنامه ای از روش‌های غیرامن و اپ‌مارکت‌های غیررسمی، روی تلفن همراه مخاطب نصب شود. این

اقتصاد

شرایط خاصی می‌توانیم اجرای تعهدات مشروط مذکور را به عنوان اهرم مثبت استفاده و درخواست کنیم که بر اساس تعهدی که داریم، نیاز به این تکنولوژی‌ها داریم تا شاید از طریق سازمان ملل بتوانیم دریافت برخی فناوری‌ها را تسهیل کنیم. استدلال تعدادی از مخالفان پیوستن ایران به موافقت‌نامه پاریس مستند به برخی نکات موجود در «گزارش‌های ملی تغییرات آب و هوا» است. در این زمینه باید اشاره کرد مطالبی که در گزارشات مذکور توسط سازمان حفاظت محیط زیست منتشر شده، تنها ارزش یک گزارش را دارد و برای کشور تعهدآور نیست.بنابراین ضروری است که به تفاوت جدی بین «گزارش‌های ملی تغییرات آب و هوا» که تعهدآور نیست، با «برنامه مشارکت ملی» که مبنای تعهدات آتی کشور می‌شود، توجه ویژه داشت. در عین حال نمایندگان وزارت نیرو لازم می‌دانند در نرم‌افزار تولید گزارش‌های ملی اصلاحاتی اساسی انجام شود و از بیان برخی فعالیت‌های بسیار هزینه‌بر و نشدنی (با وجود اینکه تعهدآور نیست) خودداری شود. در حال حاضر موضوع اصلاح نرم‌افزار مذکور، در جلسات متعددی با متولیان آن در حال طرح و پیگیری است. یکی دیگر از ایراداتی که مخالفان پیوستن ایران به موافقت‌نامه پاریس گرفته‌اند، این است که «مگر نه این است که ما یک کشور در حال توسعه هستیم و نرخ رشد تولید و مصرف برق سالانه حدود پنج یا شش درصد است، بنابراین در ۱۲ سال آینده ما باید ظرفیت تولید برق کشور را دو برابر کنیم. حال چگونه می‌توانیم هرمانمان با افزایش ظرفیت تولید برق (به عنوان خدمتی زیربنایی و پیش‌نیاز رشد اقتصادی) چهار درصد تولید گازهای گلخانه‌ای را نیز کاهش دهیم؟ آیا این به معنای محدودیت در تولید برق و بالطبع محدودیت در رشد اقتصادی کشور نیست؟».

در پاسخ به این عزیزان می‌توان گفت که باید توجه داشت تعهدات کاهش انتشاری که در برنامه مشارکت ملی داده می‌شود (فراز) از اظهار نظر درباره کم و زیاد بودن آن که در بخش بعدی بررسی می‌شود، فقط بر اساس نرخ و روند انتشار قبلی (B.A.U) است و تنها نرخ انتشار کم می‌شود و نه مقدار کل آن. برای روشن‌شدن موضوع مثالی می‌زنیم؛ فرض کنید اگر ما تعهد کنیم که برای مثلاً ۱۰سال آینده گازهای گلخانه‌ای خود را چهار درصد کاهش می‌دهیم، این بدان معنا نیست که حتی در صورت افزایش مقدار برق تولیدی باز حجم کلی گازهای منتشرشونده در انتهای برنامه را نسبت به ابتدای برنامه کم کنیم. بلکه اگر تولید برق اضافه شد متناسب با آن می‌توان گفت انتشار بیشتر می‌شود، اما نرخ انتشار آلودگی (حجم گازهای تولیدی به‌ازای تولید یک واحد برق) باید به میزان تعهد ارائه‌شده در برنامه مشارکت ملی کم شود.مثلاً فرض کنید اگر برای تولید یک میلیارد کیلووات ساعت تولید برق، در شروع برنامه (در سال ۲۰۲۰)، حجم مشخصی از گازهای گلخانه‌ای را تولید کردیم (مثلاً ۱ مترکمکب). اگر ۱۰ سال بعد تعهد داده‌ایم حدود چهار درصد این گازها را کم کنیم، این تعهد به این معنا نیست که حتی اگر تولید برقمان افزایش یافت باز هم میزان کل گاز منتشرشده در قیاس با سال شروع برنامه (۲۰۲۰)، چهار درصد کم شود (یعنی به ۰.96A برسد)؛ بلکه اگر مثلاً تولید برق از یک میلیارد

را از ۳۴ درصد به حدود ۴۴ درصد اضافه کنیم)، این قطعاً باعث خواهد شد ضمن تولید میزان بیشتری از برق، سوخت اضافی مصرف نکنیم و همچنین تولید هر واحد انرژی الکتریکی با انتشار میزان کمتری از گازهای گلخانه‌ای همراه خواهد بود. درحال حاضر بیش از ۲۵ هزار مگاوات واحد گازی داریم که به صورت سیکل ساده برق تولید می‌کنند، این واحدها این امکان را دارند که به سیکل ترکیبی تبدیل شوند و ۵۰ درصد ظرفیت مذکور (یعنی متجاوز از ۱۲هزارو ۵۰۰ مگاوات) به ظرفیت تولید برق و آن هم بدون مصرف هیچ مقدار سوخت اضافی، افزوده شود و درعین حال انتشار گازهای گلخانه‌ای هم اضافه نشود، یعنی نسبت انتشار گازهای گلخانه‌ای به انرژی الکتریکی کمتر شود.

به‌علاوه، قطعاً کاهش گازهای گلخانه‌ای با توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر هم امکان‌پذیر خواهد بود، بنابراین ایجاد نیروگاه‌های خورشیدی و بادی و سایر انواع نیروگاه‌های تولید برق تجدیدپذیر از سایر روش‌های جذب منابع موافقت‌نامه مذکور است. با انجام پروژه‌های بهینه‌سازی در تعیین نرخ انتشار در بخش تولید برق، می‌توان در جایی‌که سوخت فسیلی مصرف می‌شود، بهینه‌سازی لازم را انجام دهیم که یکی از اقدامات مهم خواهد بود. از طرف دیگر، فعالیت‌هایی در صنعت برق داریم که به صورت غیرمستقیم می‌تواند تأثیرگذار باشد؛ از جمله بحث کاهش تلفات که با کاهش هر واحد تلفات برق کشور، برق کمتری برای تولید نیاز است، یعنی برق حرارتی کمتری تولید کنیم و انتشار گازهای گلخانه‌ای نیز کمتر شود. همچنین توسعه نیروگاه‌های آبی نیز مدنظر قرار دارد، با وجود ایجاد نیروگاه‌های برآقی در عمده مکان‌های مستعد ولی هنوز پتانسیل چند هزار مگاواتی برای ایجاد نیروگاه‌های آبی جدید داریم و هر کجا که این پتانسیل وجود داشته باشد، برنامه به‌کارگیری آن وجود دارد.پیوستن به موافقت‌نامه پاریس مانند هر موافقت‌نامه بین‌المللی دیگری می‌تواند واجد فرصت‌ها و تهدیدهایی باشد. به عبارت دیگر، این کنوانسیون‌های بین‌المللی می‌توانند مثل شمشیری دولبه باشند. بی‌تردید اگر ناشیانه پیبوندیم یا بی‌دقتی، برنامه مشارکت ملی را تنظیم کنیم، قطعاً ممکن است برای آینده خامی بدون بررسی داده باشیم و آنگاه مشمول یک‌سری محدودیت‌ها شده و با مخاطراتی مواجه شوند. یکی از مزیت‌های پیوستن به این کنوانسیون، ارتقای موقعیت بین‌المللی کشورمان در حفاظت از محیط زیست و فراهم‌کردن زمینه جذب بخشی از منابع حاصل از اجرای موافقت‌نامه مذکور (کشورهای توسعه‌یافته تعهد دارند در برنامه ۱۰ساله، چند صد میلیارد دلار از سال ۲۰۲۰ به بعد به کشورهای در حال توسعه که این برنامه‌ها را برای کاهش انتشار خود اجرا می‌کنند، پرداخت کنند) است. همچنان که کشورهای در حال توسعه دیگری همچون هندوستان، فیلیپین و چین از یوسان کویتو توانسته‌اند منابع مالی خوبی را جذب کنند.بعضی از اظهارنظر‌های رسانه‌ای اخیر پیوستن به این کنوانسیون را برای کشور موجب ایجاد فرصت می‌دانند و اعلام می‌کنند از این کنوانسیون می‌توانیم برای انتقال فناوری‌ها کمک بگیریم و همچنین منابع مالی خوبی جذب کنیم.

از سوی دیگر، موفاقان پیوستن به موافقت‌نامه پاریس می‌گویند نگرانی‌ها آنجا جدی‌تر می‌شود که از سال ۲۰۲۰ به این کنوانسیون‌ها حالت اجرائی می‌گیرند، شاید در آن هنگام اتحادیه اروپا و سازمان ملل محدودیت‌هایی برای واردات انرژی از کشورهایی که به این موافقت‌نامه نپیوسته‌اند، ایجاد کنند؛ بنابراین پیوستن به این کنوانسیون در صورتی که هوشمندانه باشد و برنامه مشارکت ملی با اجماع نظر همه ذینفعان و خبرگان کشور آماده شود و همه جوانب در آن دیده شود، علاوه بر اینکه می‌تواند تسهیل‌گری و کمک برای انتقال تکنولوژی‌های نوین و کمک مالی به کشور را فراهم کند، می‌تواند سدکننده برخی محدودیت‌های احتمالی آتی که از طرف اتحادیه اروپا و سازمان ملل وضع می‌شوند نیز شود.

ادامه در صفحه ۵

بیش از ۳ میلیون رأی غیرمجاز در نظرسنجی صداوسیما چگونه ارسال شد ؟

با هر روشی که ممکن است «برنده باش»

اپلیکیشن مخفی در نگاه اول در بین برنامه‌های کاربر نمایش داده نمی‌شود، اما در صورت مراجعه به قسمت تنظیمات گوشی می‌توان آن را پیدا کرد. چنین برنامه‌ای می‌تواند پس از نصب، امکان خواندن و نوشتن پیامک، ارسال کدهای دستوری ussd یا دسترسی به دیگر امکانات تلفن همراه را داشته باشد و در موارد مشابهی مشاهده شده که تعداد بسیار زیادی تلفن همراه به چنین بدافزارهایی آلوده شده باشند، اما به دو دلیل احتمال آنکه چنین اتفاقی در مورد این تقلب افتاده باشد بعید است. اولین دلیل این است که این شیوه استفاده از بدافزار تنها محدود به تلفن‌های همراه اندرویدی است، درحالی‌که برخی از کاربران که پیامک شرکت در مسابقه را دریافت کرده‌اند تلفن همراه آیفون دارند و این احتمال استفاده از چنین روشی را برای تقلب به‌شدت کاهش می‌دهد. نکته دوم این است که اگر از این روش تقلب استفاده می‌شد، کنترل‌کننده بدافزار می‌توانست پیامک دریافتی کاربران را نیز پیش از آنکه توسط آنها خوانده شود در کسری از ثانیه پاک کند و با توجه به اینکه این پیامک‌ها نمی‌توانند هیچ‌گونه پیامک بگوینم امکان استفاده از بدافزار در این مورد منتفی است. رفیعی در توضیح روش فنی دیگر برای انجام چنین تقلبی می‌گوید: یک روش دیگر برای چنین تقلبی، دسترسی غیرمجاز به دکل‌های BTS مخابراتی است که از نظر فنی ممکن است و سابقه آن در خارج از کشور وجود داشته و در دفعات گوناگون گزارش شده است. در این روش هرک می‌تواند با رخنه در نرم‌افزاری که از سوی ایستگاه‌های BTS استفاده می‌شود به شبکه متصل شود و تلفن‌های همراهی را که در محدوده آن دکل قرار دارند و از آن برای اتصال به شبکه استفاده می‌کنند مورد حمله و

سوءاستفاده قرار دهد. بااین‌حال استفاده از چنین روشی برای یک تقلب که امکان افشای آن وجود دارد نیز بعید به نظر می‌رسد، زیرا اولا حجم آرای که جابه‌جا شده‌اند آن‌قدر زیاد است که امکان نفوذ از یک یا چند دکل را منتفی می‌کند و از سوی دیگر انجام چنین کاری با توجه به حساسیت بسیار بالای آن یک جرم سنگین تلقی می‌شود و قبول خطر آن نیازمند منافعی بیشتر از پیروزی در یک نظرسنجی است. این کارشناس فناوری اطلاعات درباره ایمنی سرویس ussd اضافه می‌کند: بارهاوبارها درباره امنیت این سرویس هشدار داده شده، زیرا در این پروتکل از هیچ نوع رمزنگاری برای اطلاعات استفاده نمی‌شود و هر واسطه‌ای که بین گیرنده و فرستنده قرار بگیرد می‌تواند به آن دسترسی آسان پیدا کند و به همین دلیل است که بانک مرکزی قبلأ درباره استفاده از این سرویس برای نقل‌وانقالات حساب‌های بانکی هشدارهای جدی داده است. یک نفوذگر خبره با شرکتی که امکانات فنی مناسب داشته باشد می‌تواند به‌عنوان واسطه بین کاربر و شبکه واقعی قرار بگیرد و فرام‌های دلخواه خود را صادر کند و از آنجا که احراز اصالت کاربر در این پروتکل معنا ندارد، وقوع حملات آن را نیز می‌توان به راحتی تشخیص داد

یا ردیابی کرد. رفیعی در پایان اضافه می‌کند: این اتفاق بهانه خوبی است تا وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات تعارف را کنار بگذارد و برخوردی جدی با شرکت‌هایی که امنیت کاربران را جدی نمی‌گیرند انجام دهد. ما در گذشته شاهد افشای اطلاعات مخاطبان یک اپراتور تلفن همراه بودیم که سرانجام آن چندان روشن نشده، امیدوارم این‌بار توضیحات روشنی درباره چگونگی انجام این تخلف و تنبیه متخلفان ارائه شود.

بازتاب

واکنش به یک واکنش

● بنا بر حفظ رسالت حرفه‌ای روزنامه‌نگاری، روزنامه «شرق» دیروز، عیناً جوابیه انجمن کشتی‌رانی در واکنشش به گزارش «گروگان‌گیری بنسادر ایران» را که در صفحات ۱۵ و روزنامه «شرق» مورخه ۱۳۹۷/۱۲/۰۸ بر چاپ رسیده بود، منتشر کرد. با این حال، وظیفه روشننگری در این زمینه برعهده رسانه همچنان باقی است. فارغ از اینکه این جوابیه، کاملاً شخص‌محور نوشته شده است و بر اتهام‌زنی به رضا مختاری، یکی از فعالان حوزه دریا و بندر استوار است (حق پاسخ‌گویی برای ایشان محفوظ است)، هیچ‌گونه ادله‌ای برای رد مسائل مطرح‌شده در گزارش، عنوان نشده است. با درنظرگرفتن آنچه در گزارش مطرح‌وه به وجود جریانی در پس عملکرد برخی فعالان این بخش با همکاری برخی انجمن‌های حرفه‌ای در این حوزه، اشاره شده است، شایسته است، هرگونه واکنشی و درد این اتهامات بر مبنای دلیل و برهان و مدرک، بیان شود تا روشنگری در این زمینه در آذهان عمومی شکل بگیرد. همچنین تاکید بر چاپ‌هادر این جوابیه، کاملاً مضمونی اشتباه دارد و نشان‌دهنده آن است که نگارندگان، نگاهی جامع به روزنامه ندارند و صفحه چهار روزنامه را که با تمرکز بر چاپ‌هادر نوشته شده است، مطالعه نکرده‌اند.علاوه بر آن، در بخش پایانی این جوابیه، با اتهام‌زنی به نویسنده گزارش آمده: به نظر می‌رسد احدی از گزارشگران آن جریده مؤثر در رسانه‌های عمومی فعلی کشور با ارتباطات خاص نسبت به انعکاس نظرات ایشان اقدام می‌نماید که به‌طور قطع به حیثیت حرفه‌ای آن روزنامه خدشه وارد می‌کند. در عین حال حق هرگونه پیگیری محفوظ خواهد بود». این نوع رویکرد اتهام‌زنی همان‌طور که نویسندگان جوابیه بر آن تاکید محفوظ می‌دارد، با این حال، هنوز فرصت ارائه ادله و مدارک از سوی این انجمن برای رد آنچه اتهام می‌خوانند، باقی است.

جوابیه‌ای سؤال برانگیز

● **شرق:** رضا مختاری، فعال حوزه دریا و بندر، در واکنش به ادعای مطرح‌شده از سوی انجمن کشتی‌رانی که در تاریخ ۱۳۹۷/۱۲/۱۲ به چاپ رسید، پاسخی را برای روزنامه «شرق» ارسال کرده که عیناً در پی می‌آید:ابتدا در خصوص دفاعیه که چه عرض کنم بلکه جوابیه انجمن کشتی‌رانی و خدمات وابسته چاپ‌شده در روزنامه شرق مورخ ۱۳۹۷/۱۲/۱۲ می‌بایست به عرض برسانم که همانند بسیاری از پاسخ‌های مشابه به کلی‌گویی و تکذیب ریشه‌ای همگی موارد اشاره شده که البته توقعی بیش از این هم نمی‌رفت که چنین پاسخی دریافت شود. لازم به یادآوری است، بنده هیچ نامی از انجمن کشتی‌رانی و وابسته آن نگذاشتم و نه نام تعجب می‌کنم که دوستان محترم این مسئله را به خود گرفته‌اند که این عکس‌العمل، احتمال آنچه را در گزارش بیان شد از جانب این انجمن بالا می‌برند که احساس می‌کنند این مطالب مربوط به آنهاست! از طرفی دیگر، انجمن کشتی‌رانی، همان‌طور از اسامش پیداست، یک NGO است که باید به فکر صنف باشد نه یک شخص خاص! و البته باز جای تعجب دارد که در متن جوابیه انجمن کشتی‌رانی، از شخصی خاص دفاع شده است که گواه آن، اشاره به «بندر چاپ‌هادر» است که در متن جوابیه برجسته‌شده، اما بنده هیچ صحبتی درباره «بندر چاپ‌هادر» نکرده‌ام و عملاً این پاسخ هیچ ارتباطی به موضوع مطرح‌شده ندارد که این هم باز جای سؤال دارد؛آنکه دیگر آنکه ایشان به مطلبی که در مورخ ۱۳۹۷/۲/۱۹ در روزنامه «شرق» چاپ شده بود، اشاره کرده‌اند. بنده در آن گزارش که با عنوان «خروج ۲۰ میلیون دلار به صورت هفتگی» به چاپ رسیده بود، از خروج ارزی سخن گفته بودم که به جهت شیوخ اماراتی می‌رود که باز جای تعجب دارد که انجمن کشتی‌رانی به‌جای اینکه به فکر منافع ملی کشور در این شرایط خاص باشد، منافع منافع شیوخ اماراتی است؛در ضمن این‌جانب برای تمامی مطالبی که چه در مصاحبه اخیر در روزنامه «شرق» به چاپ رسیده، اسناد و مدارک متقن در اختیار دارم و هیچ صحبتی بدون مستندات مثبته آن انجام نداده‌ام که قابل ارائه نباشد و هرکجا نیاز به ارائه بود، آن را به مراجع قانونی ارائه خواهم داد. بی‌شک، پیگیری قضائی نسبت به ادعاها و تهمت‌های مطرح‌شده در جوابیه انجمن کشتی‌رانی کشور برای این‌جانب محفوظ است.حال امیدوارم افرادی که با عملکرد به‌ظاهر مثبت ولی در عمل و در باطن با استفاده از آنت‌های مختلف، ارقام میلیاردی را برای خود بلوکه می‌کنند و نمایش دفاع ملی هم می‌دهند، به خود آمده و ان‌شا‌الله خداوند در راستای یکسان‌سازی ظاهر و باطنشان کمک حالشان باشد!

تک‌خبر

تجمع در پاساژ علاءالدین

● **شرق:** براساس اخبار رسیده، کسبه پاساژ علاءالدین تهران به دلیل کسادی کسب‌وکار و معامله نشدن گوشی‌های موبایل به دلیل بسته بودن سایت همتا و رجیستر نشدن گوشی‌ها به دلیلی نامعلوم، دست به تجمع زدند. «شرق» این موضوع را در روزهای آینده بررسی خواهد کرد.